

Hans Fagerström

29 augusti 1921- 26 april 2000

konstnärslexikonett
amanda
en del av kultur1

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÄÖ

Sök...

HANS Gunnar FAGERSTRÖM

8+1

H.M.K.

Bildkonstnär, tecknare, född 1921 i Hagfors, Värmland, död 2000 i Halmstad. Studier vid Anders Beckmans reklamkola i Stockholm 1944-1945. Elev till Waldemar Lorentzon 1946-1947 och dennes medhjälpare vid dekorativa målningar i Ryssby kyrka i Småland 1951. Utfört teckningar i blyerts och abstrakt hållna kompositioner i olja, gouache och pastell i små format. Offentlig utsmyckning: Persnäs, Månsarps, Kalvs och Hyltebruks kyrkor. I Halmstad, Sankta Anna kapell, Vallåskyrkan och Martin Luthers kyrka. Representerad: Nationalmuseum i Stockholm, Hallands museum i Halmstad och

Bild: Motiv från hamnen i Halmstad, litografi.

Hans Fagerström

■ Konstnär HANS FAGERSTRÖM, Halmstad, 78 år, har avlidit efter en tids sjukdom.

Han var född i Hagfors, Värmland, men var i många år bosatt i Halmstad där han var verksam som teckningslärare på Engelbrektskolan.

Hans närmaste är maken Kerstin, sönerna Anders, Lund, och Lars, Köpenhamn, med familjer samt system Kerstin Åkerberg, Kungälv.

□

"Diskret och tillbakadragen håller han sin egen kompassriktning, utlagd sedan decennier, genom tillvaron, dess tillfälligheter, nyckfullheter och förtretligheter." Så skrev Hallandspostens kulturjournalist Jan S Håkanson i samband med att Hans Fagerström begick sin 70-årsdag 1991.

Och sant är att Hans Fagerström aldrig använt något högt röstläge. Man behöver inte alltid höja för att höras. Just genom det försynta tilltalet skapade Hans Fagerström sin egen pregnanta profil.

Genom verken, "ofta strandlandskap med vittrande klippformationer eller mjuka dyner och långa horisonter" förmedlade han sitt eftertänksamma budskap. Där fanns en bortomlängtan men också en predikan om varsamhet och maning till vård av den miljö, som är förutsättningar för fortsatt liv här på jorden.

Hans Fagerström gick på Beckmans i Stockholm men reklamens bullrande värld var inte hans. Umgänget med Waldemar Lorentzon passade bättre för hans kynne. Denne medlem av den berömda Halmstadgruppen tog honom bland annat som medhjälpare vid kyrkorestaureringar, och sedan dess har Hans Fagerström gjort

åtskilliga egna utsmyckningar för offentliga miljöer.

Hans konst kan bland annat beses i Persnäs kyrka på Öland, i Månsarps kyrka vid Taberg, i Kalvs och Hyltebruks kyrkor. I Halmstad finns han representerad i S:ta Anna kapell, i Vallåskyrkan och i Martin Luthers kyrka.

Hans Fagerström har varit mycket

självkritisk och sparsmakad i sin utställningsverksamhet, men det har ändå blivit en del visningar från debuten 1947

på Halländska höstsalongen till fjorårets expo på Stads husgalleriet i Laholm. På det sistnämnda stället visades enbart arbeten i blyerts, och även om Hans Fagerström behärskade åtskilliga tekniker, var det som tecknare han nådde längst. Där fick han till fullo utlopp för sin skicklighet, för behärsknigen, poesin, visdomen och visionerna.

Roland Andréasson

□

Hans Fagerström, min förste konstnärsvän i Halmstad, har gått bort. När jag flyttade hit i början på 50-talet, var jag helt obekant med staden. Jag kände mig leva ensam i ett vakuum utan den stimulans, som kontakten med kolleger innebär.

Men på vernissagen av Höstsalongen 1952 träffade jag Hans, som hade med några målningar och teckningar på utställningen, och jag kände genast att jag träffat en "riktig" konstnär. Vi fick omedelbart en mycket fin kontakt och en livs-

lång vänskap började denna novemberdag.

Tillsammans med några andra yngre konstnärer hade vi sedan flera utställningar runt om i landet. Ibland var diskussionerna heta om hängningen – alltid finns det någon plats, som är "bäst" – men med Hans blev det aldrig några kontroverser.

Det var framför allt det privata umgänget mellan våra familjer, som var den största glädjekällan. Jag minns hur vi en gång satt flera timmar tillsammans och lyssnade på en nyinköpt LP Beethovens trio "Årkehertigen". Kerstin och Hans, Ingrid och jag spelade den flera gånger och tyckte att livet inte kunde vara mer fulländat. På något sätt tangerade Beethoven det evighetsperspektiv Hans strävade efter i sina bilder.

Den sista utställning jag såg av Hans var teckningsutställningen på Mjällby konstgård. Där fanns den storhet och den svindlande känsla jag så sällan känner, när jag ser nutida konst. Teckningarna var tekniskt oerhört fint arbetade, och när jag tänker på vilka bekymmer Hans hade med sina händer, fylls jag av stor beundran.

Hans grubblade ofta över tillvaron och livets mysterium. Jag minns en kall vinternatt i hans torp i Knäred. Vi hade haft en gemensam utställning i Norrköping och behövde lugna ner oss ett par dagar. Där satt vi framför brasan och diskuterade konstens plats i tillvaron, livets förgänglighet och Guds existens.

Det mycket intensiva umgänget vi hade på 50- och 60-talen tunnades ut något med åren, men när vi träffades fanns alltid mycket att tala om.

Jag är tacksam för en lång vänskap med Hans.

Olle Agnell

Sala Allehandas Julnummer 14 december 1956:

I skolans bespisningslokal hänger en temperamålning, som egentligen är en kartong avsedd för muralmålning i Knäreds ålderdomshem. Det kan synas långsökt att denna kartong, som bl. a. framställer dragande oxar, hamnat just i Sala, men det är mera lättförklarligt, om man får veta att konstnären är sala-född och heter Hans Fagerström. Arbetet, som har formatet 1,29 × 2,50 m. ungefärligen, återger en kufisk bygdesägen, som berättar att oxarna drog byggmateriel till kyrkan i Knäred så att de formligen knäade fram. Därav namnet på socknen. Vara hur det vara vill med tillförlitligheten i den etymologien. Skolan och staden har dock genom ing. Anders Diös, som här är donator, berika's med ett värdefullt konstverk. Det skänktes i samband med skolans invigning 1954.

Sala Allehanda 20 mars 1958:

Sankt Davids-legend blir väggdekor i Mikaelsgården

De båda förslag till utsmyckning av Mikaelsgårdens stora samlingsal i form av en väggmålning, som på uppdrag av byggnadskommittéerade, utarbetats av konstnärerna Hans Fagerström och Olle Lisper, Skreanäs, var på torsdagskvällen föremål för kyrkorådets granskning. Man enades därvid om att låta utföra det fagerströmska förslaget.

Byggnadskommittén tillställde i sina direktiv de båda konstnärerna, som ju bägge är födda i silverstaden, en legend om den västmanländska aposteln David och dennes verksamhet i trakten vid tiden för kristendomens införande i Västmanland. Legendens finns återberättad av Gustav Hedlén och bär namnet "Långforsens klocka".

Enligt denna legend skulle Sankt David ha kommit till våra trakter omkring 1000-talet och funnit ett folk, som dyrkade sina gamla fornnordiska gudar. David talade till detta

folk om Kristus, men vann inget gehör. Han fördrevs med hugg och slag och först sedan han haft en uppenbarelse av

20/3.58
var över deras huvuden mörka fåglar, när de med gissel fördriver David. Bildsvitens centrala parti upptar Jungfruns uppenbarelse för aposteln. Och på ett kongenialt sätt har konstnären fångat in den funna klockan och davidsgestalten i ett. Avgudabilden ligger sönderslagen och därövanför vandrar människorna med sin nya gudstro över ljusare och ljusare fält mot det eviga ljuset. Klocksänkningen i Långforsen har konstnären lämnat därhän. I stället har han givit bildverket en nutidsprägel genom att antyda Kristina kyrkas kontur mot det förklarade ljuset. Men nederst på bilden ser man hur alltjämt en del människor framhärdar i sitt andliga mörker

forsens is. Lispers skiss har en tyngre kolorit än Fagerströms. Även detta konstverk avsåg konstnären att utföra på puts och c:a 2 mån. skulle det ta att anbringa det.

Sala konstförenings styrelse har på uppdrag av byggnadskommittén haft de båda skisserna för granskning och yttrande och styrelsen har funnit att Hans Fagerströms skiss bör komma till utförande.

LÅN 18/1
till förs

Enligt vad se
byggnadsstyrels
hansson upprätt
na i Sala. När
styrelsen ansök
myndighet lämn
lämnas ut på e
förande, proster

Det kan vara ve
tala sig om mö
inom rimlig tid
stånd. Kyrkan

Enligt denna legend skulle Sankt David ha kommit till våra trakter omkring 1000-talet och funnit ett folk, som dyrkade sina gamla fornnordiska gudar. David talade till detta folk om Kristus, men vann inget gehör. Han fördrevs med hugg och slag och först sedan han haft en uppenbarelse av den heliga Jungfrun och begivit sig ut i skogarna, där han funnit en malmklocka hängande mellan ett par granar, återvände han till det folk som förskjutit honom. Klockans klang gjorde människorna mottagliga för hans budskap. När han lämnat våra trakter fanns dock alltjämt bland folket de som höll fast vid sina gamla gudar och de stal klockan, som under bortförandet sänktes i Långforsen. Legendan berättar också att tid efter annan har klockans klang kunnat höras över sjön och på himlen därovanför har kunnat skönjas en ljusning.

Det fagerströmska förslaget

som kännetecknas av en vacker figurativ uppbyggnad, berättar detaljrikt Sankt Davids upplevelser med en kontinuitet som inte lämnar mycket övrigt att önska. Hela bildsviten har fått en förnämlig konstnärlig rytm och symboliken understryks på ett dekorativt sätt av den relativt blonda koloriten, där växlingarna mellan ljusa och mörkare nyanser givit relief åt kampen mellan det onda och det goda i tillvaron.

I bildsvitens upptakt har man möjlighet att lokalisera sig. Träldomstyngda vackert bågformade ryggar böjs i gruvsysslorna. Så ser man Davids kraftfulla gestalt, då han talar till folket. Men folket går däriifrån för att offra åt sitt gudabeläte, en mycket dekorativ koloristisk figur. Hotfullt svä-

gudstro över ljusare och ljusare fält mot det eviga ljuset. Klocksänkningen i Långforsen har konstnären lämnat därhän. I stället har han givit bildverket en nutidsprägel genom att antyda Kristina kyrkas kontur mot det förklarade ljuset. Men nederst på bilden ser man hur alltjämt en del människor framhärdar i sitt andliga mörker och gör en ansats att åter resa avgudabilden.

Hans Fagerström avser att anbringa sin i skissen framförda intention på fuktad kalkvägg och han har räknat med att detta skall ta en tid av c:a 6 mån. i anspråk.

Olle Lisper

har presenterat en inte fullt genomarbetad skiss, beroend på att han haft kortare tid på sig för utformningen. Han har också föredragit att dela upp sitt bildverk i 4 tavlor, som är fristående från varandra. Där genom har också själva den figurativa berättelsen gjorts betydligt mer summarisk. Den måhända blivit i knapphändigaste laget. Han skildrar inledningsvis praktiskt taget bokstavligt efter det tryckta ordet miljön, utan människor. De tre västmanländska bergen och Sallas silverskära finns där och ur ett hål i marken stiger kraftiga eldstungor upp. I den andra bilden finner man 4 knäfallande gestalter, som symboliserar omvändelsen. Dessa är omgivna av mörkare ramar, som innebär att de inte helt är frigjorda från sin hedendom. Över dem strålar ett allseende öga och svävar en vit duva. På nästa bild reser sig davidsgestalten mot ett stort kors och där invid ljuder klockan. Kraftiga svagt bågformade färgstavar symboliserar klockklangen. Och i den sista bilden ser man hur samma klocka sänks genom Lång-

Målningar av Hans Fagerström:

Hans Fagerström, *Altartriptyk*, Persnäs kyrka, Öland.

Konstnär Hans Fagerström (1921-2000)

Titel Långforsens klocka

År 1959

Teknik Fresk/Kalkmålning

Placering Mikaelsgården, stora salen

Texter ur *En broschyr om Sala* från 1959: *Salabördige Hans Fagerströms stora muralmålning skildrar legenden om David, Västmanlands apostel, när denne kommer till bygden omkring år 1070. Folket offerar till Oden och David pryglas när han förkunnar det nya ordet. I drömmen ser han Jungfru Maria som helar honom och pekar på en kyrkklocka som hänger mellan ett par träd. Han rörde vid klockan vars toner hördes vida omkring. Männen som pryglat honom, veknade och byggde en kyrka till klockan.*

Hans Fagerström. Foton från Bengt Kebbón.

Ur En broschyr om Sala, 1959:

David, Västmanlands apostel, vid Silverberget

(Bilderna ur konstnär Hans Fagerströms fresk i Mikaelsgården)

Enligt en gammal sägen nådde Den helige David, Västmanlands apostel, dessa bygder omkring år 1070. En tidig vårkväll kom han genom stor-skogen fram till en glänta, bortom vilken han kunde urskilja en sjö, kantad av mörka skogar. Nära sjön såg han en eld glänsa liksom ur jorden, och några ställningar och grovtimrade hus påminde honom om bergverken i västra Europa. Han träffade en man på väg till sin hydda och fick av honom veta att silvermalm blivit funnen här och nu bröts i tvenne rymningar. Han bävade inför vad han hörde. Han visste att utvinnarna av bergens skatter var hårda och vilda män. Här dyrkades alltjämt Asarna. Män dräpte män, kvinnor togs som rov och barn offrades ej sällan åt gudarna. — Men David förkunnade den nya fridsläran om vite Krist. Folket lyssnade

en tid. Snart började man vredgas på honom, emedan han alltför djärvt förkastade deras gamla seder. Slutligen band de honom och spöslet hans rygg samt drev honom bort. Han kom inte långt, förrän han segnade maktlös ned. Han bad en brinnande bön om frälsning för detta arma folk, sedan föll han i medvetslöshet. Därunder såg han Jungfru Maria. Hon helade hans sönderslitna rygg och han hörde henne lova honom frid.

Hon hade pekat åt öster och sagt:
"Se där är tecknet på din seger."

Det var morgon, när han vaknade.

Smärtorna var borta. Han såg ditåt

Guds moder visat honom och där såg han hängande mellan två

furor, en glänsande klocka av silver och brons. Han rörde vid klockan. Dess toner ljud vida. Snart kom männen som misshandlat honom. De förundrade sig. Deras sinnen veknade och de lyssnade åter på apostelns förkunnelse. En ny tid med mildare seder hade börjat.

David måste draga vidare. Männen byggde en kyrka och i dess stapel fick klockan sin plats. David sägs ha återkommit en gång mot slutet av sin levnad. Inkommen i kyrkan hängde han upp

sina tjocka vantar på vad han själv tyckte var en klädeshängare. Den gamle var frusen och skumögd. Allt folket såg dock, att det var på en genom takspringan inträngande solstråle han hängit sina vantar och att de hängde kvar på denna. Ryktet om detta under gick vida kring landet. Av silverbergets folk slöt sig allt fler till hans förkunnelse. — Men icke alla blev kristna. Några hedniska män beslöt att stjäla kyrkklockan. En natt bar de klockan på en stång norrut över Långforsens is. Där på isen råkade de i

strid med varandra om kyrksilvret som de tagit. De hade ställt ifrån sig klockan, men isen brast och klockan försvann i djupet. Där har den sedan legat och aldrig kunnat återfinnas. Men en natt varje år, den helige Davids, skall den låta höra sina silverklingande, klara toner.

Hans Fagerström och Nils Kebbon resp. Signe Kebbon.
Foton från Bengt Kebbon.

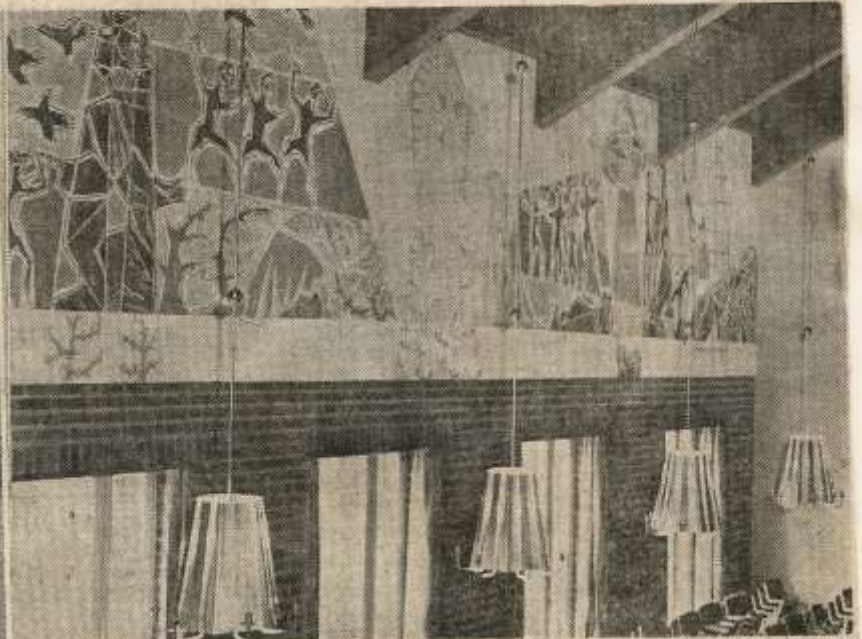

Oktober 1959:

SCHWERIN-RUM I SALAS NYA FÖRSAMLINGSGÅRD

En stämningsbild från det lilla samtalsrummet med knäpall under Kristusfiguren.

..., kallat Odlaren, som finns i den nya Mikaelsgården. T.ä. en bild från församlingssalen, där målning av kyrkomålaren Hans Fagerström som skildrar legenden kring Västmanlands apostel omhärar rummet.

SALABORNA SKÄNKTE TAVLOR, TEXTILIER

På söndag — Mikaelidagen — får Salas kyrkliga kretsar ett bortåt 30-årigt önskemål förverkligat. Då inviger biskopen stadens första församlingsgård, en vinkelbyggnad i rött fasadtegel vackert belägen mellan Kristinankyrkan och Stadsparken. Stridbare ärkeängeln Mikael har fått ge namn åt gården, vilken till allmän befattnhet kunnat uppföras inom kostnadsberäkningens ram, 1.030.000 kronor. Men så har också givmildheten varit stor bland salaborna, vilka förutom en del pengar skänkt konstverk och andra inventarier, t.ex. textilier.

Kontraktsgrosten Nils Kebbon i Sala framför Leenart H. Lindbergs verk i 8 ljuskronor i mässing av Cyrillus Johansson sprider ljuset vackert. En vägg i Dav

Programmet för invigningen av Mikaelsgården på söndag är nu utformat i detalj. Det inleds med högmässa i Kristina kyrka, där predikan hålles av biskop John Cullberg. Efter gudstjänsten blir det samkväm i det nya församlingshemmet samlingshall för 250 inbjudna gäster. Här hålles välkomsttalet av kyrkvården Erh. Göransson och Sala orkesterförening med tandläkare Bo Lindblom som solist spelar Andantino ur Mozarts Pianokonsert i Ess dur. Vid detta tillfälle invigs också den nya flygen. Kontraktsgrosten Nils Kebbon lämnar en redogörelse över församlingshemmet tillkomst och överlämnar Mikaelsgården till Sala församling. Kyrkofullmäktiges v. ordf. kyrkvården Bror Klingwall ber därpå biskop John Cullberg inviga gården för dess ändamål. Sedan biskopen hållit invignings-talet följer psalmsång och sång av kyrkokören.

Ordet förklaras fritt, innan Orkesterföreningen avslutar invigningsprogrammet med Festmusik av Henry Purcell. De inbjudna delas därefter upp i grupper för visning av Mikaelsgården.

**Biskop, orkester, kyrkokör
medverkar vid invigningen**

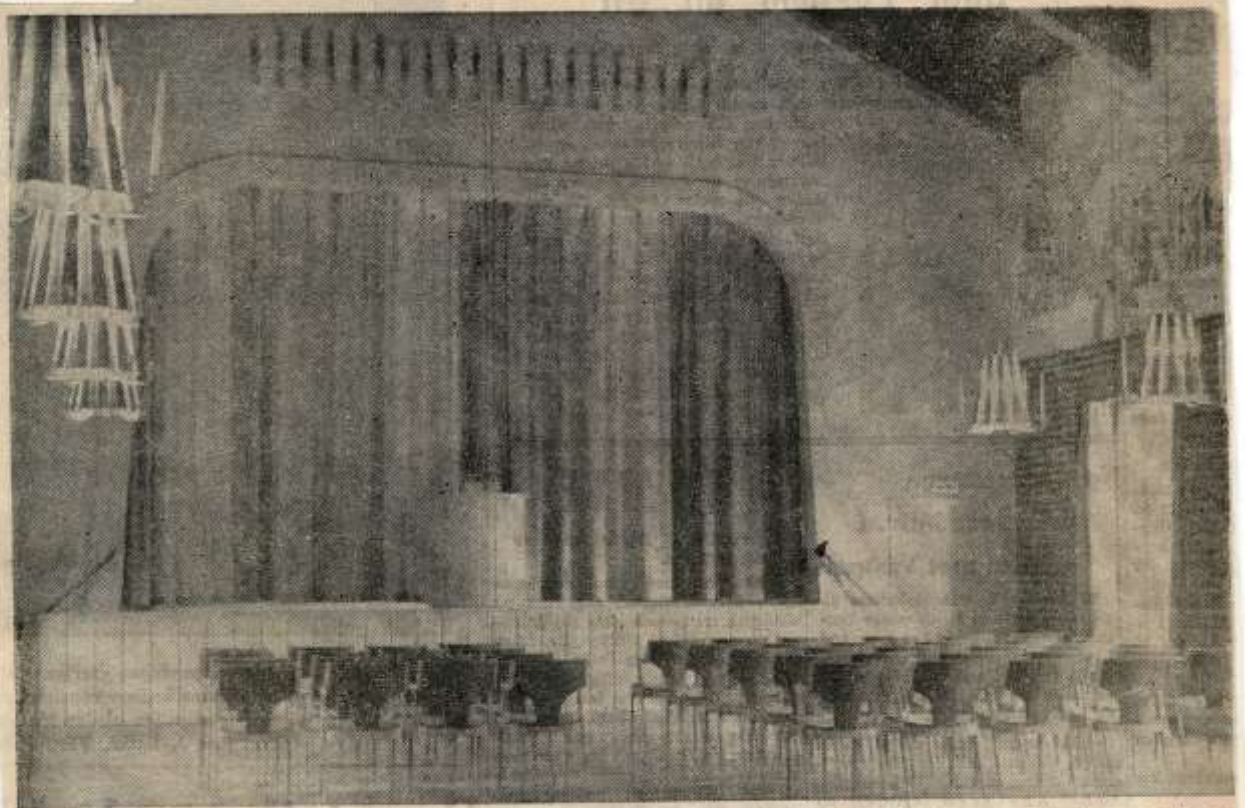

SALA ALLEHANDA

På husesyn i

A FREDAGEN DEN 2 OKTOBER 1959.

Mikaelsgården

Från den vackra samlingsalen, där de 252 stolarna klädda i blått nu kommit på plats. Ljuskronorna är komponerade av Mikaelsgårdens arkitekt Cyrillus Johansson. Ridån i dova, väl samstämda färger är vävd på Sala vävskola.

Detalj av Hans Fagerströms kalkmålning med motiv från S:t Davidslegenden, som pryder en hel vägg i samlingsalen.

Del av artikel i Sala Allehanda 2 oktober 1959:

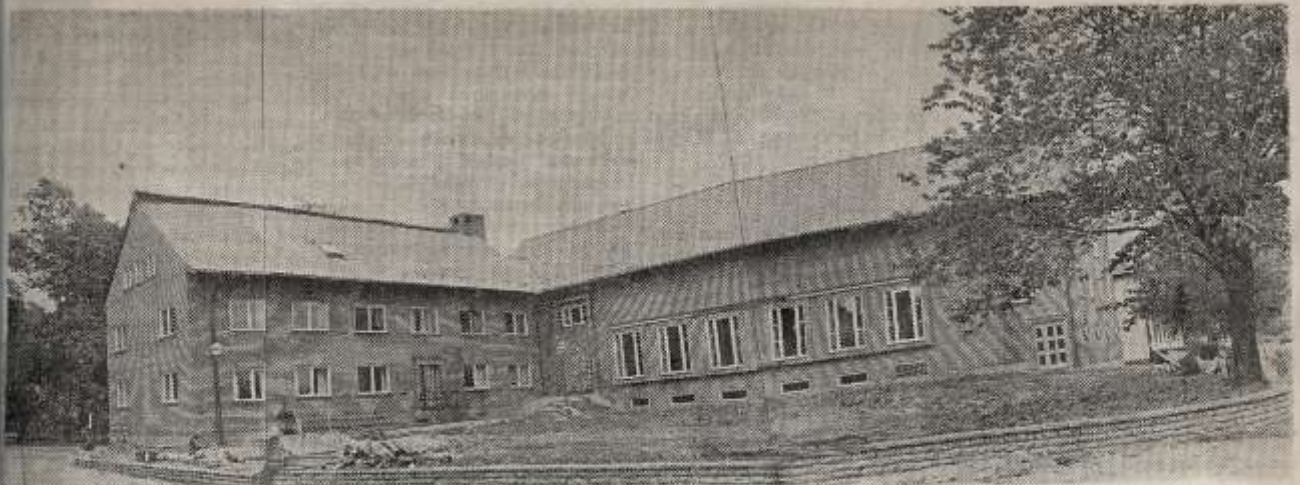
gult och grönt. Den motsatta långväggen är delvis av tegel och avslutas upptill med en stor kalkmålning av salabördige kyrkomålaren Hans Fagerström.

Långförsens klocka

Han berättar på denna vägg under det vackra taket den västmanländska legenden om Långförsens klocka i en serie stramt hållna och uttrycksfulla bilder. Man ser hur Västmanlands apostel, munken David, kommer till Sala, som symboliseras med hjulsteg, eld och andra tecken på gruvdrift. Man ser hur folket blottar till Oden och hur David pryglas när han förkunnar det nya ordet.

Målningen skildrar drömmen David hade, i vilken moder Maria som ett tecken på hans framgång pekar på en kyrkklocka som hänger mellan ett par träd. Väggens berättar vidare om hur avgudabilden krossas och hur kristen förkunnelse ljuder över folket, Kristinakyrkan skymtar i bakgrunden. Nya ställningar för nya kyrkbyggen syns där till slut, men också folk som söker resa avgudabilder igen: det är Hans Fagerströms egen epilög till legenden.

Kristinakyrkan och en nylagd trappa förbinder direkt de bägge byggnaderna. I vinkelbyggnaden t.v. är pastorsexpedition och bl.a. kommissionistens, organistens och vaktmästarens bostäder inrymda. I den andra kvingan finns bl.a. församlingssalen.

Mikaelsgården i Sala ligger nära

Den märklige 1400-talsmålaren Albertus Pictors tolkning av den helige Mikael i Sala landsförsamlingens kyrka har varit förebild för den nya församlingssgårdens sigill. Högt upp på gaveln mot Stadsparken finns denne riddarklädd Mikael med bevingat svärd och korsprydd sköld i en medaljongformad mosaikläggning, skapad av stockholmskonstnären Gustaf Ambe, vilken även svarat för byggnadens färgsättning inomhus. Hjälp med mosaikens placering hade han av byggnadsarkitekten Cyrillus Johansson, Stockholm, vars sista verk Mikaelsgården blev.

Det konstverk som omedelbart fångar blicken när man passerat entréns massiva ekportar är dock en salabos. I hallen pryder en dekorativ och formskön studie i smide av Lennart H. Lindberg större delen av en ljus vägg. "Odlaren" kallas verket, som skildrar arbete på åker och i hem och i gruva, men även mödans glädje och fruktbärande resultat: det finns ljusa partier av mässing i det svarta smidet. En mänskära finns där, som i Sala vapen, och en fiskfigur blir symbol både för kyrkan och de många sjöarnas Sala.

Vinkelade bjälkar ger rymd

Församlingssalen, som beräknas skapas såsom sykkretsar m. fl. skall rymma 250 personer, går i milda, få ett tillhåll. En lång, elegant ljusa färger, avbrutna av stolar-Karl Johan-soffa är en av önskas klarblå klädsel. Ett tak med många inredningsdetaljer som breda, skarpt vinkelade bjälkar i privatpersoner skänkt till detta avvikande, svagt rödbrun nyans, rum, emmastolar i guldgul klädsel ger rymd åt lokalen, där bl. a. för andra. Konstnärinnan Anna Stein-samlingens kyrkospelsgrupp skall holtz har skänkt ett glasskåp med hålla till och där det även finns handmålat porslän och ett hand-möjlighet visa film. Scenens in-målat bord. En annan salabo har rannligg är gråtonad o. ridån ran-dig i dämpade nyanser. En film-duk finns bakom en andra ridå i svart ligger i anslutning till herr-grått. I taket hänger linjorens ljuskronor i mässing, formgivna av Cyrillus Johansson.

Fönstren längs den vänstra, lju-sa väggen är blyinfattade i grått, gult och grönt. Den motsatta långväggen är delvis av tegel och avslutas upptill med en stor kalk-målning av salabördige kyrkomå-laren Hans Fagerström.

Långförsens klocka

Han berättar på denna vägg under det vackra taket den väst-manländska legenden om Lång-försens klocka i en serie stramt hållna och uttrycksfulla bilder. Man ser hur Västmanlands apos-tel, munken David, kommer till Sala, som symboliseras med hjul, steg, eld och andra tecken på gruvsdrift. Man ser hur folket blotar till Oden och hur David pry-las när han förkunnar det nye ordet.

Målningen skildrar drömmen David hade, i vilken moder Maria, som ett tecken på hans framgång, pekar på en kyrkklocka som hän-ger mellan ett par träd. Väggel-berättar vidare om hur avguda-bilden krossas och hur kristen för-kunnelse ljuder över folket, Kris-tinakyrkan skymtar i bakgrunden. Nya ställningar för nya kyrkbyg-gen syns där till slut, men också folk som söker resa avgudabilder igen: det är Hans Fagerströms egen epilög till legenden.

Herrgårdsrum med emnor

En vikkörr leder från försam-lingssalen in till det s. k. herr-gårdsrummet, där mindre säll-

Ett modernt kök med kakel i svart ligger i anslutning till herr-gårdsrummet. Det mesta porslänet med Mikael-sigillet finns redan på plats.

Kanonkula och medaljong

Kyrkorådet i Sala kommer i fortsättningen att hålla sina sam-manträden i ett rum en trappa upp i Mikaelsgården, vilket är en hyllning åt Wilhelm von Schwe-ria, som hade anor i Sala. Hem-slöjden i Västerås svarar för text-iller i brunblå nyanser, som står utmärkt till stolarnas stockbruns karmar. Takets bjälkar är grå. Över en öppen spjå hänger Schwe-ria själv i en medaljong, det är samma bild som bl. a. finns på minnesstenen i Tärna. En kanon-kula som avlossades av Schwerins batteri i ett slag i Finland, finns här också.

Rummets värdefullaste konst-verk blir en unik reproduktion av Helene Schjerfbeckes tavlade Schwe-rins död, utförd av Abo-professorn Hartman speciellt för Sala. Nu-varande kontraktsprosten Nils Kebböns företrädare Martin Mag-neil kommer att finnas avporträt-terad i detta rum. Saga Ekströms stora tavlade Skåden lilljorna är ett av de konstverk som skänkts till församlingssgården och skall hänga i Schwerin-rummet. Anna Steinholtz har ett vackert porslän-bord här.

Mera konst: i gästrummet bred-

vid Schwerin-salen skall en ets-ning av marinmålaren J. Hägg hänga. Annat som är skänkt till detta rum är en mindre sjuarmad ljusstake, en möbel i vitt samt två rejäla sängar. Rummet är av-sett för gästande föredragshåll-are, predikanter m. fl.

Rejilla hobbyrum

Vi gör också en kort rund-vandring på nedre botten i Mi-kaelsgården. Där finns en konfir-mandsal för bortåt 20 elever med ett angränsande litet samtalsrum. Där finns också rum för den kyrkliga ungdomsverksamheten med trevliga, robusta möbler ut-placerade på tegelgolvet. Där finns ett rymligt hobbyrum med arbetsbänkar efter väggarna och plats för ett stort ping-pong-bord. Prosten Kebbön och andra med honom hoppas på att allt fler ungdomar skall söka sig hit.

Omklädnadsloget för kyrkspe-larna finns också på nedre bot-ten, liksom kapprum och särskild ingång för ungdomarna. Genom en lucka under golvet i försam-lingssalen kan möbler hiwas upp eller ner.

Harpospelare

Pastorsexpedition, stort arkiv-utrymme — det behövs nu när man väntar på pastoratssamman-slagningar — och fyra bostäder finns i gårdens andra fänga.

Allt är mycket välordnat och det mesta i färg och form smak-fullt. Inredningsarkitekten John Kärnhagen har lyckats bra. SA småningom skall också om-givningarna göra gården rättvisa: på gräsmattan framför entrén skall finnas en näckrosdam med en skulptur av Lennart Lindberg, föreställande en harpospelare.

Heilen

SA 7.10.67
Sala-son utställer "hemma"

En intressant utställning blir det på Aguelimuseet i Sala under den kommande veckan. Det är Sala-sonen Hans Fagerström — numera bosatt i Halmstad — som under tiden 8—15 oktober utställer måleri och teckningar med vernissage på söndag kl. 14.

Det är länge sedan Hans Fagerström senast visade något av sin produktion i Sala, och därför kan man förvänta ett stort intresse för detta evenemang i Sala konstförenings regi.

Bilden intill visar Fagerströms "Intill stranden".

Folket 10.10.67
**Stipendiatkonstnär
ställer ut i Sala**

Landstingets kulturstipendium som i år uppgår till 8641 kronor har tilldelats konstnären Hans Fagerström, Halland som den 8—15 oktober håller en utställning på Aguelimuseet i Sala.

Hans Fagerström har ingen konventionell konstnärsutbildning. Han är reklamtecknare. Han började med vad han i dag kallar ett naturalistiskt återgivande av bla vissa strandpartier vid Steningen i Halland. De lagrade och slipade kliporna förföljer honom nästan i hans verk.

Hans Fagerström har också tilldelats Laxvalstipendiet. Det utdelas endast en gång. I och med att Hans Fagerström erhöLL Laxvalstipendiet blev han lite av en "kändis". Hans verk var tidigare redan högt uppskattade i kretsar, men mannen bakom tavlorna hade tidigare inte gjort större väsen av sig. Det har han för övrigt inte gjort det senaste åren trots att konstkritikerna envist hävdar att Hans Fagerström är något att räkna med. Landstingets kultur nämnd var alltså inne på samma linje.

Hans Fagerström är konstnär in i själen, men arbetar som teckningslärare. Han accepterar sin uppgift

som teckningslärare men tillägger att han skulle lämna tjänsten om ekonomin tillt det.

Min älskade
vår käre Far,
Svärfar, Farfar
och Bror

Hans
Fagerström

* 29 augusti 1921

har lämnat oss
i oändlig saknad

Halmstad 26 april 2000

KERSTIN
ANDERS – ELISABETH
Tobias, Katarina
Kristoffer
LARS

Martin, Viktor

Jopp

*Gib deine Hand du schön
und zart Gebild
Bin Freund und komme
nicht zu strafen
Sei gutes Muts ich bin
nicht wild
Sollst sanft in meinen
Armen schlafen*

Claudius

Begravningsgudstjänsten
äger rum i S:t Olofs kapell
fredagen den 12 maj kl
13.00

Efter akten inbjudes till
minnesstund i Söndrums
församlingsgård
Oss till begravningsby-